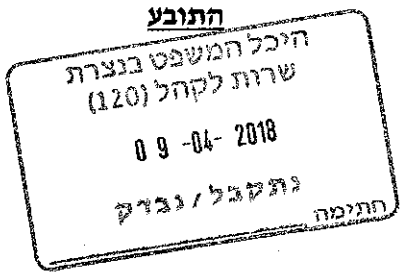
בבית המשפט המחוזי בנצרת

ת"צ 10755-04-18

בעניין שבין :

ליאור מלכה, ת"ז 060472552
באמצעות ב"כ עוה"ד אביעד אמזלג
מרח' הרצל 30, בית שאן
טל': 04-6481434 ; פקס: 04-6481435
דוא"ל: aviadlaw1@gmail.com

התובע

נ ג ד

מ.ח מרכז המזון בע"מ ח.פ 511820680
ת.ד 1079 ירכא

הנתבעת

מהות התביעה : צרכנית, נזיקית, חוזית, הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר שלא במשפט

סכום התביעה : 70 ₪

סכום התביעה לכל חברי הקבוצה : למעלה מ 2,500,001 ₪

כתב תביעה ייצוגית

בית המשפט הנכבד, מתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 5(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**"), לאשר את התביעה האישית שהגיש התובע כנגד הנתבעת, כתביעה ייצוגית, להכיר בתובע כמייצג הקבוצה ולפסוק לטובת חברי הקבוצה את הסעדים המבוקשים במסגרת התביעה הייצוגית שהוגשה.

- תצהיר התובע מצורף לתביעה זו ומסומן א'.

- העתק כתב התביעה המבוקשת לאישור ייצוגית, מצורף לתביעה זו ומסומן **ב'**.

כל הנספחים המצורפים לתביעה זו מהווים חלק בלתי נפרד ממנה.
ההדגשות בתביעה זו אינן במקור, אלא אם צוין אחרת.

<u>בית המשפט הנכבד מתבקש לפעול כדלקמן:</u>

1. לאשר תביעה זו על כל נספחיה כתובענה ייצוגית.

2. לקבוע בהתאם לסעיף 10(א) ו- 14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות כי הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית היא:

"כל מי אשר בשבע שנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו ועד למועד אישור התובענה כייצוגית, רכש מוצרים ארוזים מראש שנמכרים לפי משקל בסניפי הנתבעת וחויב בתשלום בגין משקל האריזה".

3. לחילופין מתבקש בית המשפט הנכבד, לעשות שימוש בסמכותו הנובעת מס' 10 לחוק התובענות הייצוגיות ולהגדיר את הקבוצה לפי שיקול דעתו, לרבות תלוקה לתתי קבוצות.

4. לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, את התובע כתובע ומייצג ואת באי כוחו כבאי הכח המייצגים בתביעה זו.

5. להגדיר בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לחברי הקבוצה, כפי שמוגדר ומפורט בתביעה זו להלן.

6. לקבוע בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, את הסעדים המלאים כמבוקש בתביעה זו ו/או כל סעד אחר שבמסגרת סמכותו של בית משפט נכבד זה.

7. ליתן צו המורה הנתבעת לגלות בתצהיר כל מסמך כללי ו/או ספציפי, המעיד על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת ועל מספר המוצרים מושאי התביעה והתביעה שנמכר ע"י הנתבעת והסכומים ששולמו בגינם.

8. ליתן, בהתאם לסעיף 25 לחוק התובענות הייצוגיות, צו המורה הנתבעת לפרסם הודעות לחברי הקבוצה המיוצגת, לרבות הודעה על אישור התובענה כתובענה ייצוגית ולקבוע כי הנתבעת תישא בהוצאות הפרסום.

9. לאשר, בהתאם לסעיף 13 לחוק התובענות הייצוגיות, את התובענה כייצוגית, בנוסח המצורף או בכל שינוי בית המשפט הנכבד יחליט עליו, הכל כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה הייצוגית.

10. לפסוק על פי סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, גמול הולם וראוי לתובע המייצג כמפורט בתביעה זו.

11. לחייב את הנתבעת בהוצאות התובע בגין תביעה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

<u>ואלו נימוקי התביעה:</u>

א. <u>הנתבעת</u>

12. הנתבעת היא רשת קמעונאיות בתחום המזון, המפעילה סניפים בירכא ובנצרת (**ומכאן סמכותו המקומית של בית משפט נכבד זה**).

13. הנתבעת נחשבת קמעונאית מובילה, בעלת מחזור מכירות גדול.

ב. <u>פירוט העובדות המקימות את עילות התביעה והתביעה</u>

14. התובע נוהג לרכוש מוצרי מזון ובכלל זה פירות וירקות בסניפי הנתבעת.

15. בין היתר, הוא רוכש מוצרי מזון **ארוזים מראש**, הנמכרים לפי משקל כגון מלפפון חמוץ, זיתים ירוקים, זיתים שחורים, פלפל שחור, פלפל גרוס, קינמון ועוד. (להלן: "**המוצרים**").

16. לאחרונה התובע שם לב כי לאחר שהוא בוחר את המוצר ומוסר אותו לשקילה, הקופאיות בסניף שוקלות את המוצר יחד עם האריזה או המגש בו הוא מצוי ולמעשה מחייבות את התובע גם בעבור האריזות ו/או המגשים.

17. התובע פנה בשאלה לקופאיות, מדוע זה מחייבים אתו לשלם מחיר מלא גם בעד האריזות ו/או המגשים ומדוע משקלם של אלה לא מופחת, אולם הקופאיות לא השיבו לתובע תשובה המניחה את הדעת אלא ציינו כי 'ככה זה'.

18. ודוק – על אף שכביכול משקל האריזה אינו גבוה, הרי שמאחר שמחיר המוצרים גבוה יחסית, אז יוצא כי המשקל האריזה שנע בין 30 ל-40 גר' הופך לרכיב משמעותי במחיר הסופי אותו שלם התובע (50 עד 65 אגורות ממחיר המוצר הממוצע לקילו).

19. על מנת לאמת את טענתו, נעזר התובע בשירותיו של חוקר פרטי שהגיע לסניפי הנתבעת בנצרת ובירכא ותעד את רכישותיו, ובסרטונים ניתן לראות באופן ברור כי הנתבעת שוקלת ומחייבת את לקוחותיה גם בעבור משקל האריזות של המוצרים, דבר שאינו תקין בעליל.

- דו"ח חקירה שבוצעה ע"י משרד חקירות, בסניפי הנתבעת, מצורף לתביעה זו ומסומן **ג'**.
- סרטונים המעידים על עובדות התביעה, מצורפים לתביעה זו על גבי דיסק און קיי המסומן **ד'**.

20. במסגרת העובדתית המתוארת לעיל, יוצא אפוא כי הנתבעת מפרה שורה של חוקים, הפרות המהוות את עילות התביעה, כדלקמן:

20.1. הטעייה לפי סעיף 2 **לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981** (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**").

20.2. הפרת חובה חקוקה.

20.3. הפרת החובה לקיום חוזה בתום לב, בהתאם לסעיף 12 **לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973** (להלן: "**חוק החוזים**").

20.4. רשלנות.

20.5. עשיית עושר ולא במשפט.

20.6. כל עילה נוספת העולה מהעובדות המפורטות בכתב התביעה.

21. בהפרותיה את החוק כדלעיל, גורמות הנתבעת לתובע ולצרכנים בכלל, נזקים ממוניים ובלתי ממוניים של ממש.

<u>התייחסות בתי המשפט לסוגייה הנדונה</u>

22. בתי המשפט השונים נדרשו בעבר לסוגייה העומדת במרכז תביעה זו, וקבעו כי חיוב לקוח בגין אריזה במחיר המוצר המלא, מהווה עוולה שיש לחייב בגינה ובאותם מקרים אף אושרו בקשות האישור לתובענה ייצוגית שהוגשו בעניין זה – כפי שיפורט להלן:

23. בת.צ 46053-02-16 **שגב ואח' נ' נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 01.05.2017)- להלן: "**זוגלובק**". באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית נגד הנתבעת מחמת שזו לא הפחיתה את משקל האריזה בעת שקילה ותמחור דברי מאכל שנמכרו בחנותה.

<u>בית המשפט הנכבד אישר את ניהול התובענה כייצוגית וקבע כי הנתבעת התנהלה שלא כדין מחמת שלא הפחיתה את משקל האריזה בעת שקילה ותמחור דברי המאכל</u>. בין היתר נקבע כי אי הפחתת משקל האריזה בעת שקילה ותמחור דברי מאכל מהווה **הטעיה** (פיסקה 48), **הפרת חובת הגילוי** (פיסקה 81), **הפרת חובה חקוקה** (פיסקה 82), **רשלנות** (פיסקה 85) **ועשיית עושר ולא במשפט** (פיסקה 86).

24. בת.צ 29092-12-12 **גורל נ' מ. יוחננוף ובניו (1988) בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 31.05.2016)- להלן: "**גורל**". באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית נגד סופר יוחננוף בגין אי הפחתת משקל האריזה בעת שקילה ותמחור דברי מאכל.

<u>בית המשפט אישר את ניהול התובענה כייצוגית וקבע כי הנתבעת התנהלה שלא כדין מחמת שלא הפחיתה כדבעי את משקל האריזה בעת שקילה ותמחור דברי המאכל</u>. בין היתר נקבע כי אי הפחתת משקל האריזה מהווה **הטעיה** (פיסקה 36), **הפרת חובה חקוקה** (פיסקה 40) **ועשיית עושר ולא במשפט** (פיסקה 41).

25. בת.צ 58295-07-14 **רוזנפלד נ' ויקטורי רשת סופרמרקטים בע"מ ואח'** (פורסם במאגרים המשפטיים, 08.08.2016 ו- 02.03.2017)- להלן: "**רוזנפלד**". באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית נגד

רשת ויקטורי וכן נגד רשת מחסני השוק בטענה כי אלה שוקלות את דברי המאכל הטריים יחד עם האריזות בהם נארזו מבלי להפחית משקל האריזות. בהמלצת בית המשפט (כבוד השופט הפרופ' גרוסקופף) הגיעו הצדדים להסדר פשרה שאושר על ידו לאחר שנקבע שאי הפחתת משקל האריזה מקימה עילת תביעה (קביעה הכרחית לצורך אישור הסדר פשרה), כגון עילת ה**הטעיה**, **הפרת חובה חקוקה**, **עשיית עושר ולא במשפט**, **הפרת חוק המכר** ו**עוד** (ראו פיסקה 7ב לפסה"ד בעניין מחסני השוק מיום 08.08.2016 ופיסקה 8ב לפסה"ד בעניין ויקטורי מיום 02.03.2017).

26. בת.צ 13447-09-08 **אביבי נ' שופרסל בע"מ ואח'** (פורסם במאגרים המשפטיים, 09.10.2011)- להלן: "**שופרסל**". באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית בטענה שהנתבעת מכרה מוצרי עוף מבלי להפחית את משקל האריזה מהמשקל הכולל. בית המשפט אישר הסכם פשרה, על בסיס העובדה שעסקינן בהתנהלות שלא כדין המבססת עילה של הטעיה, הפרת חובת גילוי, רשלנות, הפרת חובה חקוקה ועשיית עושר ולא במשפט (פיסקה 13 ג לפסה"ד).

27. בת.צ 24183-11-15 **שמעון נ' מרב- מזון כל בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 23.04.2017)- באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית בטענה שהנתבעת שקלה דברי מאכל יחד עם אריזתם מבלי להפחית את משקל האריזה. בית המשפט אישר הסדר פשרה בעילה של הטעיה, עשיית עושר ולא במשפט והפרת חובה חקוקה (פיסקה 21).

28. בת.צ 10982-10-15 **גורש נ' ק.ה.מאפיות בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 24.09.2017)- באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית נגד מאפייה בטענה כי זו שקלה את דברי המאכל יחד עם אריזות או עטיפות נייר וזאת מבלי להוריד את משקלן. בית המשפט אישר הסדר פשרה על בסיס העילה של הפרת חוזה, חוסר תום לב, הטעיה, הפרת חוק המכר, הפרת חוק הגנת הצרכן והפרת צו להגנת הצרכן (סימון טובין), תשמ"ג-1983 (פיסקה 5ב).

29. ראו גם ת.צ 10690-05-13 **אהרון נ' רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ ואח'** (פורסם במאגרים המשפטיים, 11.03.2015)- באותו מקרה הוגשה תובענה ייצוגית בטענה כי הנתבעת איננה מפחיתה את משקל האריזה בעת תמחור מוצרי הבשר והעוף הטריים הנמכרים על ידה. בית המשפט אישר הסדר הסתלקות מתוגמלת בהתבסס על כך שהוכחה לכאורה קיומה של עילת תביעה (תנאי הכרחי לפסיקת גמול ושכר טירחה).

30. כן ראו ת.צ 7020-05-16 **מדמון נ' יינות ביתן בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 07.02.2017); ת.צ 7176-05-16 **מלכה נ' סטופ מרקט מרכולים בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 07.02.2017); ת.צ 7077-05-16 **חזן נ' ספיר ד.ן. קמעונאות בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 16.02.2017); ת.צ 7231-05-16 **יוסף נ' רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 01.02.2017); ת.צ 4516-05-16 **יוגב נ' שופרסל בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 20.12.2016); ת.צ 7271-05-16 **דהן נ' קואופ ישראל- רשת סופרמרקטים בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 08.01.2017); ת.צ 37713-05-16 **לחמן נ' מרב- מזון כל בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים, 06.02.2017)- בתובענות הייצוגיות האמורות נטען כי באריזות מסויימות של פירות וירקות נמצא שמשקל התכולה היה נמוך מהמשקל שצויין על גבי האריזה. בית המשפט (כבוד השופט הבכיר גריל) אישר הסדרי הסתלקות מתוגמלת בהינתן העובדה שהוכחה לכאורה קיומה של עילת תביעה.

31. בהקשר זה לא למותר להפנות גם לת.פ 1966/04 **משרד המסחר והתעשיה ת"א נ' כל בו חצי חינם בע"מ ואח'** (פורסם במאגרים המשפטיים 02.11.2005)- להלן: "**כל בו חצי חינם**", במסגרתו נקבע כי שקילת דברי מאכל יחד עם האריזה ללא הפחתת משקלה מהווה עבירה פלילית.

ג. המסגרת הנורמטיבית

ג1. הטעיה מכח דיני הגנת הצרכן

32. מטרתו של **חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981** (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**") היא להגן על הצרכן, בין היתר על ידי מניעת הטעייתו על ידי העוסק.

33. לתובע קמה עילת תביעה אישית בין היתר, מכוח עוולת ההטעיה והמסגרת הנורמטיבית של עילת ההטעיה, כפי שנקבעה ברע"א 98/2837 **ארד נ' בזק**, פ"ד נד (1) 600, 607, כדלקמן:

> "הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם."

34. חוק הגנת הצרכן קובע שורה של איסורים שתכליתם למנוע את הטעייתו וניצול בורותו של הצרכן על ידי העוסק, וכן מטיל חובות גילוי על עוסקים, אשר נועדו להבטיח כי בטרם יחליט הצרכן לרכוש מוצר, יביא העוסק לידיעתו מידע מלא, ככל האפשר, על טיב הנכס שהוא עומד לרכוש ומחירו הכולל.

35. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטילות על עוסק חובות מוגברות ביחסיו עם הצרכן, ולקבוע כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו העדיף על מנת להתעשר על חשבון הצרכן או לנהוג כלפיו ברשלנות. לכן קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיית הצרכן, להביא לידיעתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים לממש את זכויותיו (ר' דברי כב' השופטת ט' שטרסברג-כהיא ב**ע"א 97/1977 ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כב' השופט מ' חשין בדנ"א 01/5712 **ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ**, תק-על 847(1)2003 (להלן: "**הדיון הנוסף בעניין ברזני**")).

36. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עוסק" לבין "צרכן".

> "עוסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק".
>
> "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי".

הגדרות אלו כוללות את התובע ואת הנתבעת ולא ניתן לחלוק על כך.

37. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן קובע כך:

"2. איסור הטעיה

[תיקונים: התשמ"ח, התשנ"ג, התשנ"ט, התש"ס, התשס"ו (מס' 2), התשס"ח (מס' 3)]

(א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעיה); **בלי לגרוע מכלליות האמור** יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה...

(2) המידה, **המשקל**, הצורה והמרכיבים של נכס;..."

38. בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל, נפסק כי הטעית צרכן היא עוולה נזיקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטרינות שבפקודת הנזיקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו- 76 לפקודת הנזיקין (ר' פסק הדין בדעת הרוב מפי כב' השופט מ' חשין, פסקאות 11, 31-36).

39. הנתבעת מטעה את הצרכנים כאשר היא שוקלת את המוצרים הארוזים מראש, יחד עם האריזה ומציגה משקל כולל ברוטו ולא נטו.

<u>ג2. הפרת חובה חקוקה</u>

40. סעיף 20(ב) לחוק המכר, תשכ"ח-1968, קובע כך:

"נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי.".

41. מעשי הנתבעת, כפי שתוארו לעיל, עולים כדי הפרת חובה חקוקה, עוולה מכח סעיף 63 לפקנ"ז, אשר קובע כהאי לישנא:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או

להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

42. בית המשפט העליון ניתח את יסודות עוולת "הפרת החובה החקוקה" במסגרת ע"א 80/145 **שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש ואח'**, פ"ד לז(1) 113) (להלן: "**פרשת ועקנין**"), שם פירט בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט, כתוארו אז, אהרן ברק, את חמשת היסודות המצטברים של עוולת "הפרת חובה חקוקה" (שם עמ' 139):

"חמישה הם יסודותיה של העוולה בדבר הפרת חובה חקוקה:

א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;

ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;

ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;

ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;

ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

43. כפי שהראינו לעיל, הנתבעת מפרה את החוק.

44. לא ניתן לחלוק כי סעיפי החוק אותן מפרה הנתבעת נועדו להגן על הצרכנים פן יוטעו או יחויבו בתשלום בגין משקל ברוטו ולא נטו של מוצר הנמכר לפי משקל.

45. בהפרתה את החוק גרמה הנתבעת לצרכנים, נזק ממוני, שכן היא גבתה מהם מחיר מלא של מוצר שאינו זול, עבור אריזה חסרת ערך.

46. בהקשר זה יודגש כי ההגדרה הקבועה למונח "נזק" בסעיף 2 לפקודת הנזיקין רחבה ביותר וכוללת, בין היתר, גם חוסר **<u>תחושות של כעס ותסכול</u>** (ר' יישום הדבר לדוגמא בתא (ת"א) 95/1372 **יורשי המנוח תאופיק ראבי ז"ל נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ** (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 7.10.08) בסעיף 51 לפסק הדין; ת"צ 47729-07-12 **אייל הלר נ' ליימן שליסל בע"מ** (פורסם בנבו, פסק הדין מיום 20.11.13; סעיף 5 להחלטה).

ג3. <u>הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דיני החוזים</u>

47. בין התובע לבין הנתבעת נקשר חוזה, עם ביצוע הרכישות אצל הנתבעת ואי לכך חלה על הנתבעת חובת תום הלב לפי סעיפים 12, 39 ו-61(ב) לחוק החוזים.

48. סעיף 12 לחוק החוזים מאפשר הטלת אחריות גם במקרה של אי גילוי מקום בו מוטלת חובת גילוי, ובנוסף חובת תום הלב כוללת חובה לגלות לצד השני עובדות חשובות ואפילו עובדות שהצד השני היה יכול לגלותן בכוחות עצמו כאשר גילוי זה מתחייב ממהות העסקה ומנסיבות המקרה.

49. הנתבעת נהגה שלא בתום לב, כאשר חייבה את הצרכנים במחיר מלא עבור האריזות וגם כאשר לא יידעו את הצרכנים כי היא נוהגות כך.

ג4. <u>רשלנות</u>

50. סעיף 35 לפקודת הנזיקין מגדיר רשלנות:

> "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח-יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח-יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות - הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה."

51. סעיף 36 לפקודת הנזיקין מטיל את החובה האמורה בסעיף 35 הנ"ל "כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף."

52. מעשיה של הנתבעת, כפי שפורטו בכתב תביעה זה, תחילתם בהפרת החוק וסופם ברשלנות, אם כי המונח רשלנות עושה חסד עם הנתבעת שכן הדעת נותנת כי פעולות כגון אלו של הנתבעת, נעשות בכוונה תחילה וכי הנתבעת יכלו לצפות היטב את תוצאות ההטעיה והפרת החוק.

53. רשלנותה של הנתבעת מתבטאת, בין היתר, במעשים ובמחדלים הבאים:

א. אי קיום הוראות החוק והתקנות כדלעיל ו/או

ב. עשתה מעשים שמשווק מזון סביר לא היה עושה באותן נסיבות.

54. כאמור לעיל, בפעולה שעלותה אפסית, יכלה הנתבעת למנוע את הנזק הגדול לצרכנים. כל שהיה על הנתבעת זה לעדכן בתוכנת המחשב את משקל האריזה, כך שזו תופחת בעת שיוקלד ברקוד המוצרים הרלוונטיים.

55. לכל הפחות, הנתבעת התרשלה עת לא פעלה כאמור.

ג5. <u>עשיית עושר ולא במשפט</u>

56. סעיף 1 לחוק **עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט – 1979** קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה) , חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה."

57. הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית העושר שלא במשפט, הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון התובע.

58. שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא ההתעשרות; ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה; ההתעשרות נתקבלה על-ידי הזוכה "שלא על פי זכות שבדין". (ר' רע"א 04/502 Buffalo Boots GMBH **נ' גלי – רשת חנויות נעליים גלי שלום ואח'**, פורסם בנבו 16.5.04; פסקה 5 לפסק דינו של כב' השופט גרוניס, כתוארו אז).

59. ברע"א 94/5768 **א.ש.י.ר יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ**, פ"ד נב(4) 289, נקבע כי התנהגות מצד הזוכה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן, תחשב יסוד נוסף לשם ביסוס היסוד השלישי: "שלא על פי זכות שבדין".

60. חוק עשיית עושר קובע את העיקרון הכללי של חובת ההשבה, אשר נועד למנוע התעשרות שלא כדין של אדם על חשבון רעהו ואולם אינו קובע רשימה סגורה של מצבים בהם נתונה הזכות להשבה. "הקטגוריות של עשיית עושר ולא במשפט לעולם אינן סגורות ולעולם אינן שוקטות על השמרים... על השופט לפרש את הוראת המחוקק על פי תכלית החקיקה. התכלית היא, בין השאר, מניעת התעשרות שלא כדין... ביסוד תכלית זו עומדת התפיסה... לפיה יש להורות על השבה מקום שתחושת המצפון והיושר (ex aequo et bono) מחייבת השבה" (דברי כב' השופט, כתוארו אז, א' ברק בד"נ 82/20 **אדרס חומרי בנין בע"מ נ' הרלו אנד ג'ונס ג.מ.ב.ה**, פ"ד מב(1) 221, בעמ' 273). כך גם הבהירה כב' השופטת נתניהו בע"א 85/442 **משה זוהר ושות' נ' מעבדות טרבנול (ישראל)** בע"מ, פ"ד מד(3) 661, בעמ' 669:

"היתרון בכלי שנותן בידינו החוק הוא בגמישותו... אנו חופשיים להעניק את הסעד בכל מקרה ראוי שבו ההתעשרות מקוממת את חוש הצדק והסגינות והיא עונה בכך על היסוד "שלא על פי זכות שבדין" שבסעיף 1(א) לחוק".

61. במקרה דנא, התעשרו הנתבעת על חשבון הצרכנים כאשר גבו מחיר מלא של מוצר בעל ערך עבור אריזה חד פעמית וחסרת ערך.

ד. <u>הנזק</u>

62. הנתבעת גרמה וממשיכה לגרום נזקים ללקוחותיה.

63. הנזק הממוני מתבטא בסכומים שגבתה הנתבעת בעד האריזות.

64. מטבע הדברים, אין מצויים בידי התובע הנתונים והמידע באשר להיקף הניזוקים והנזקים כתוצאה ממעשי הנתבעת המתוארים בתביעה זו. נתונים אלו יוכלו להתברר במלואם בהמשך ההליכים.

65. התובע, אשר רכש את המוצרים מושאי התביעה משך תקופה ארוכה, אינו יכול לומר בוודאות כמה יחידות רכש מכל מוצר ומה המחיר המדויק ששילם עבור האריזות ולכן מעמיד את תביעתו האישית בגין הנזק הממוני שנגרם לו על סך של כ- 50 ₪.

66. התובע מעריך את נזקו הבלתי ממוני בסך 20 ₪.

67. חישוב הסכומים המגיעים לחברי הקבוצה מצריך בירור ובדיקה של נתוני המכר המדויקים של המוצרים מושאי התביעה ואלו מצויים בידי הנתבעת. בשלב זה מוגשת הערכת נזק שמרנית ומינימליסטית. התובע סבור כי סכום התביעה הכולל של חברי הקבוצה, עומד לפחות על סך של 2,500,001 ₪

68. התובע וחברי הקבוצה זכאים גם לפיצוי בגין נזקיהם הבלתי ממוניים, רגשות הכעס והתסכול.

69. את חישוב הנזק הבלתי ממוני שנגרם לתובע ולחברי הקבוצה ניתן יהיה לעשות באמצעים סטטיסטיים או על דרך האומדן.

70. ר' למשל קביעת ביהמ"ש העליון בע"א 03/345 **רייכרט נ' יורשי המנוח משה שמש ז"ל**, (פורסם בנבו, 7.6.07) :

> "סיכומם של דברים עד כה, עקרונית ניתן לקבוע את הנזק בתובענות ייצוגיות בדרכים שונות אשר מיושמות בקשת רחבה של מצבים. מן הצד האחד עומדת, כנקודת מוצא, דרך ההוכחה הקבועה בסעיף 20(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות ובתקנות ניירות ערך, לפיה מוכח הנזק באמצעות הגשת תצהירים על-ידי כל אחד מחברי הקבוצה. דרכי הוכחה נוספות, אשר קרובות במהותן להליך האינדיבידואלי, מבוססות על קביעת נזקו של כל אחד מחברי הקבוצה אך זאת, ללא ניהול הליך מפורט של הגשת תצהירים, אלא באמצעות חישוב כללי המבוסס על נתונים עובדתיים שאינם שנויים במחלוקת או ניתנים להוכחה פשוטה. ניתן, כמובן, לשלב בין שתי הדרכים, על-ידי התוויית נוסחה כללית שתיושם, לגבי כל אחד מיחידי הקבוצה, על-פי הנתונים המיוחדים הנוגעים לו. מן העבר האחר, קיימות דרכים נוספות לקביעת הפיצוי, המבוססות על קביעת סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה כולה באמצעות שיטות שונות שפורטו לעיל. **לבסוף, במקרים בהם לא ניתן לחשב את הנזק (אף שאין חולק כי נגרם), קיימת אפשרות לקבוע את סכום הפיצוי גם על דרך האומדנה.** "

(ההדגשה אינה במקור, נ.ט)

71. הואיל וחלק מנזקי הקבוצה, ממשיכים ומתגבשים מדי יום ביומו, יתבקש בית המשפט הנכבד להתיר לחברי הקבוצה, לפצל סעדיהם, באופן שיוכלו לתבוע את מלוא נזקיהם, לאחר שיתגבשו במלואם.

72. כן מתבקש בית המשפט הנכבד, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות ולהורות על כל סעד אשר יראה לו צודק וראוי במקרה זה.

ה. <u>התנאים לאישור התובענה כתובענה ייצוגית</u>

73. סעיף 3(א) לחוק התובענות הייצוגיות קובע את העניינים שבגינם ניתן להגיש תובענה ייצוגית והוא קובע כדלקמן:

74. "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;..."

75. התוספת השנייה לחוק כוללת רשימה של עילות שבגינן ניתן להגיש תביעה ייצוגית וסעיף לתוספת הוא הרלוונטי לענייננו:

76. "תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו"

77. סעיף 4 לחוק קובע את רשימת הזכאים להגיש תביעה לאישור תביעה ייצוגית, ולהלן ציטוט מלא של סעיף 4 (א)(1):

78. "אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה;"

79. קרי, על מנת להיות זכאי להגיש תובענה ייצוגית על התובע להראות כי עומדת לו עילת תביעה אישית ובשלב זה של התביעה על התובע לשכנע את ביהמ"ש כי עומדת לו לכאורה עילת תביעה אישית, אך אין להעמיד בהקשר זה דרישות מחמירות, בשלב זה של התביעה.

80. לעניין הוכחת גרימת הנזק, החוק קובע כי די בהוכחה ברמת הלכאורית, וזאת כמצוות סעיף 4(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, ולכן בשלב זה די בהוכחת נזקו של התובע ואין צורך להראות את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצות, אותם תובע התובע לייצג.

81. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כלהלן:

"8. אישור תובענה ייצוגית בידי בית המשפט

(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהיא יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;

(2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;

(3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;

(4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.

82. נבחן את התקיימות התנאים הקבועים בסעיף 8(א) לחוק, בעניינו:

(1) <u>התקיימות שאלות משותפות</u>

83. ברי כי כל יסודות עילת התביעה במקרה דנא משותפים לתובע ולחברי הקבוצה אשר רכשו את המוצרים הארוזים מראש שנמכרים לפי משקל.

84. נוסח סעיף 8(א)(1) קובע שהתובענה הייצוגית נדרשת לעורר שאלות משותפות לכלל חברי הקבוצה. נוסחו של סעיף זה אינו דורש כי משקלן של השאלות המשותפות לחברי הקבוצה יהיה גבוה ממשקלן של השאלות האינדיבידואליות, אלא די בכך שקיימות שאלות משותפות כלשהיא.

85. התנאי שלפיו צריך שהתובענה תעורר שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, היה קיים במרבית חוקי התובענות הייצוגיות. ההבדל היחיד הוא שהדרישה כיום הנה חלופית לשאלות מהותיות של עובדה או משפט, לעומת הדרישה המצטברת בחוקים הקודמים לשאלות מהותיות של עובדה ומשפט. לפיכך החוק החדש מקל, בעניין זה, עם התובע לאשר את התובענה הייצוגית. (ר' הסבר לכך בתזכיר חוק תובענות ייצוגיות התשס"ה /www.justice.gov.il/NR).

86. לעניין היעדר אחידות בין חברי הקבוצה, נפסק בפסק דין בבית המשפט העליון בעניין ע"א 09/2718 **גדיש קרנות תגמולים בע"מ ואח' נ' אלסינט בע"מ ואח'** (פורסם בנבו, 28.5.12) כי המגמה בה נקט המחוקק בחקיקת חוק תובענות ייצוגיות, היא שלא להערים קשיים בפני התובע הייצוגי הפוטנציאלי במקום בו האינטרס הציבורי מצדיק את בירור התובענה בהליך ייצוגי. וכי יש לבית המשפט את הכלים הרבים שהוקנו בחוק אשר מאפשרים לו גמישות רבה בהגדרת הקבוצה, העילות והסעדים. בהתחשב בכך, גם אם לא הייתה אחדות בין חברי הקבוצה אין לדחות את התביעה לברר את עילות התביעה הנזכרות במסגרת של תובענה ייצוגית.

87. התנאי בדבר קיומן של "שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה" מופיע היא בסעיף 4(א)(1) והיא בסעיף 8(א)(1) לחוק. מטבע הדברים, כל אימת שמתגבשת קבוצת אנשים בעלי מכנה משותף, לצד היבטי הדמיון המשותפים להם קיימים גם היבטים המבחינים

ביניהם. כאשר עסקינן בתובענה ייצוגית, הרי שלצד השאלות המשותפות לחברי הקבוצה המיוצגת, עשויות להתעורר גם שאלות שאינן משותפות להם, ולעיתים גם שאלות אינדיבידואליות המבחינות בין כל אחד מחברי הקבוצה לרעהו. על פי לשון החוק, השאלות המשותפות לחברי הקבוצה צריכות להיות "מהותיות". הפסיקה פרשה את התנאי האמור כמבחן יחסי שבמסגרתו בוחן בית המשפט הדן בתביעה לאישור התובענה כייצוגית, את היקף הנושאים הפרטניים שמעוררת התביעה לעומת הנושאים המשותפים לחברי הקבוצה. קריטריונים ברורים להכרעה בשאלה מהי מידת האחידות שצריכה לשרור בין חברי הקבוצה, ומנגד, מהי מידת הגיוון בין החברים אשר עודנה "נסבלת" בגדרי התובענה הייצוגית – טרם התגבשו בפסיקתנו – לחילופי חילופין נפסק, כי בטרם ידחה בית משפט תביעה לאישור תובענה כייצוגית בשל היעדר הומוגניות בין חברי הקבוצה, מן הראוי כי יידרש לאפשרות להכשיר את התובענה לבירור בהליך ייצוגי באמצעות שימוש בפתרונות המופיעים בחוק, כגון: הסמכות לפצל את הקבוצה לתתי-קבוצות (סעיף 10(ג) לחוק תובענות ייצוגיות), האפשרות לתת פסק דין הצהרתי שבו תוכרענה השאלות המשותפות לחברי הקבוצה תוך הותרת השאלות הפרטניות להליכים אחרים, והסמכות לתת הוראות באשר להוכחת הזכאות לסעד על ידי חברי הקבוצה השונים (סעיף 20(א)(ג) לחוק תובענות ייצוגיות).

88. לבסוף, מובן שבכל תובענה ייצוגית תיתכנה שאלות שאינן משותפות לכל חברי הקבוצה המיוצגת. בדרך כלל תהיינה השאלות המשותפות קשורות לאחריותו של הנתבע, ואילו הסעדים הנתבעים על ידי כל אחד מהתובעים יהיו שונים. לכן ברור כי השונות בסעדים אינה יכולה, כשלעצמה, לעמוד בדרכה של התובענה לאישור כייצוגית. על בית המשפט לבחון אם היתרון בניהול תובענה ייצוגית בשאלות המשותפות, עולה על החיסרון הנובע מהשונות בין התובעים בשאלת הסעד.

89. בענייננו, כל חברי הקבוצה ספגו נזק ממוני ונזק בלתי ממוני בשל הפרת הנתבעת את הוראות הדין, לכן הדמיון בין כלל חברי הקבוצה הוא גדול להפליא.

(2) <u>אפשרות סבירה לכך שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה:</u>

90. בשלב המקדמי של אישור התובענה כייצוגית, נדרש בית המשפט להעריך אם יש אפשרות סבירה כי השאלות העובדתיות והמשפטיות הנדונות יוכרעו לטובת קבוצת התובעים - תחת זאת, נקבע כי התובע נדרש להוכיח כבר בשלב המקדמי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת שמקימה סיכוי סביר להכרעה לטובתו (רע"א 97/4474 **טצת נ' זילברשץ**, פ"ד נד(2) 577, 588-587 (2000)).

91. תכלית החוק היא להורות לבית המשפט לבצע בחינה מקדמית של סיכויי התובענה לשם הגנה מידתית על זכויות הנתבעים. לעניין זה, די לו לבית המשפט לעקוב בדקדקנות אחר לשון המחוקק ולראות האם קיימת "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת קבוצת התובעים. הא, ותו לא. החמרת התנאים לאישור תובענה כייצוגית, ובירור רוב רובה של התביעה כבר בשלב אישור התובענה כייצוגית, חורגת מהאיזון שקבע המחוקק. נוסף על כך, דיון שמתבצע באופן זה אינו יעיל, מכיוון שנוצרת כפילות בין הדיון בגוף התובענה לבין הדיון בבקשת האישור; חוסר היעילות הטמון בכפילות זו גדל מקום בו פונים הצדדים פעמיים לערכאת הערעור. יפים לעניין זה דברי הנשיא א' ברק: "אין להפוך את הפרוזדור למשכן קבע. הליך האישור צריך להיות רציני ויעיל. אסור לו,

להלן זה, להוות גורם המצנן תובעים ראויים מלהגיש תביעה ייצוגית" (רע"א 94/4556 **טצת נ' זילברשץ**, פ"ד מט(5) 774, 787 (1996)). נוכח כל זאת, אין הצדקה להרחבת היריעה בשלב המקדמי של אישור התובענה הייצוגית. יש להקפיד על בירור התנאים המוגדרים בחוק, והם לבדם.

92. מן הכלל אל הפרט: העובדה כי הנתבעת הפרה את הדין כמפורט לעיל, מהווה את האישור לקיומו של סיכוי ברור לכך שהשאלות המשותפות לחברי הקבוצה תוכרענה לטובת הקבוצה.

(3) <u>תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:</u>

93. מקרה טיפוסי בו תובענה ייצוגית צפויה להיות הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת הוא מקרה שבו הסעד המגיע לכל אחד מחברי הקבוצה אינו גבוה מספיק בכדי להצדיק הגשת תביעה אישית. תובענות ייצוגיות כאלו אף כונו בעבר "תובענות ייצוגיות קלאסיות" (רע"א 00/3126 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכוח אדם בע"מ, פ"ד נז(3) 220, 278 (2003) (להלן: "פרשת א.ש.ת."); מיכאיל קרייני "התביעה הייצוגית בישראל – על פרשת דרכים" דין ודברים א 449, 478 (2005)). במקרים כאלו, תובענה ייצוגית אינה רק הדרך היעילה ביותר לדיון בנושא, אלא היא ככל הנראה גם הדרך היחידה שבה יזכה עניינם של חברי הקבוצה לבירור משפטי. ואולם, גם כאשר סכום התובענה מאפשר הגשת תביעות אינדיבידואליות, יתכן בהחלט שתובענה ייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת ביותר להכרעה בנושא. בין תכליות ויתרונות התובענה הייצוגית מונה הפסיקה, בין השאר, את השגת השוויון במאזן הכוחות בין המתדיינים, חיסכון במשאבי הצדדים ובמשאבי בית המשפט, ומניעת חוסר אחידות בפסיקות בתי המשפט השונים (פרשת א.ש.ת., בעמ' 237).

94. במקרה דנן, סביר להניח שהיחידים המהווים את הקבוצה לא יפנו לבדם להגיש תביעה בגין הסכומים שנגבו מהם שלא כדין, לאור העלויות הגדולות הכרוכות בהגשת תביעה על סכום זעום ואף לו ניתן היה להניח שיעשו זאת, הרי שהדבר יהווה הכבדה על המערכת המשפטית.

95. אחד השיקולים המרכזיים בבחינת יעילות והגינות השימוש בתובענה ייצוגית הוא המידה שבה ההכרעה בשאלות המשותפות לכלל חברי קבוצת התובעים תסייע לפתרון הסכסוך האינדיבידואלי שבין כל אחד מהם לבין הנתבע.

96. לענייננו ברור כי בירור התביעה עדיף על פני בירור אלפי ואולי אף עשרות אלפי תביעות, וכי מכשיר התובענות הייצוגיות נועד בדיוק למקרים כגון אלה, בהם עדיף לנהל תביעה אחת מאשר אלפים ואף יותר.

97. בית המשפט העליון הדגיש כמה פעמים שאין להפוך את שלב האישור, שהנו שלב מקדמי לדיון מלא בתובענה גופה, לפיכך סיכויי ההצלחה, שאותם יש להוכיח, אינם ברמה של מאזן ההסתברויות כפי שנדרש התובע להוכיח בתובענה גופה, אלא ברמה נמוכה יותר של "אפשרות סבירה להצלחה".

98. נושא אחד אשר צריך להיבחן במסגרת תנאי זה הוא גודלה של הקבוצה. מאחר שאין היום דרישה נפרדת לעניין גודל הקבוצה, יש לבחון אם גודלה של הקבוצה מצדיק את הגשת התביעה בדרך של תובענה ייצוגית, לאור הדרישה שהתובענה הייצוגית תהיה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. כאשר מספר התובעים הוא גדול וקשה לזהותם, יתקיים בדרך כלל תנאי זה שכן ללא מכשיר התובענה הייצוגית לא תתברר המחלוקת כלל. אולם גם כאשר מונה הקבוצה מספר לא רב מאד של תובעים, ייתכן בכל זאת שהדרך הראויה והוגנת לדון במחלוקת ביניהם לבין הנתבע הנה התובענה הייצוגית, אם משום שקיים קושי לאתר את התובעים או אם משום שהתובעים חוששים לאשר את התובענה המוגשת בשם כל אחד מהם, שכן הנתבע יכול להטיל עליהם עלויות שונות או להתנכל להם.

(4) <u>דרישת תום הלב וייצוג הולם:</u>

99. התובע מגיש תביעה זו ואת תביעתו האישית בתום לב, לאור התנהגות הנתבעת והנזקים שנגרמו לו ומתוך מטרה לזכות בפיצוי עבור עצמו ועבור כל חברי הקבוצה אותה הוא מייצג ובמגמה להרתיע את הנתבעת מלהמשיך ולהפר את החוק.

100. לתובע האמצעים הכלכליים הנדרשים לצורך בירור הליך זה, ועורך הדין המייצג אותו הוא עורך דין מנוסה שיש ביכולתו להעמיד לקבוצה ייצוג משפטי הולם וראוי.

<u>ה. סוף דבר</u>

101. לאור המפורט בתביעה זו, מתבקש בית המשפט הנכבד, כמפורט להלן:

101.1. לאשר את התביעה המצורפת לתביעה זו כתובענה ייצוגית.

101.2. להגדיר את הקבוצה שבשמה הוגשה התובענה כדלקמן:

"כל מי אשר בשבע שנים שקדמו למועד הגשת בקשת אישור זו ועד למועד אישור התובענה כייצוגית, רכש מוצרים ארוזים מראש שנמכרים לפי משקל בסניפי הנתבעת וחויב בתשלום בגין משקל האריזה".

101.3. להצהיר כי הנתבעת הפרה את הדין כאשר חייבה את לקוחותיה בתשלום מלא בעד משקל המוצרים ברוטו.

101.4. להורות הנתבעת לחדול מהפרות הדין ולחייבה להפחית את משקל האריזה ממחירי המוצרים.

101.5. להצהיר כי הנתבעת התעשרה שלא כדין על חשבון הצרכנים.

101.6. לחייב את הנתבעת להשיב לתובע ולכל לקוחותיה אשר רכשו את המוצרים, את הסכומים ששילמו בעד האריזות ולחלופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה ולהורות על חלוקתו בין חברי הקבוצה, באופן יחסי של

יתרת הסכום שתיוותר אם מי מחברי הקבוצה לא ידרוש את חלקו או לא יוכיח את זכאותו או לא אותר או שלא ניתן לתת לו את חלקו מסיבה אחרת.

101.7. לפסוק לתובע ולחברי הקבוצה פיצוי בגין הנזקים הבלתי ממוניים שנגרמו להם כתוצאה ממעשיה של הנתבעת, כפי שתוארו בתביעה זו.

101.8. להורות על מתן כל סעד אחר לטובת חברי הקבוצה, כולם או חלקם או לטובת הציבור כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין.

102. בעניין הסעדים, חשוב להדגיש כי גם בהתאם להוראות הדין הכללי לביהמ"ש סמכות רחבה לקבוע את הסעד הראוי במקרה של הפרת הוראות הדין (ר' רע"א 97/6339 **רוקר נ' סלומון**, פד"י"נה(1) 199).

103. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כי ההחלטה בתביעה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים יומיים בשפה העברית, וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון בדבר אופן הפרסום כאמור, ולקבוע כי הנתבעת תישא בהוצאות הפרסום.

104. לעניין פסיקת שכ"ט לעוה"ד המייצגים את התובע בהליך זה, הרי שבשלב זה ההצעה היא ששכה"ט ייגזר מגובה הפיצוי לחברי הקבוצה, תוך מתן משקל למידת החשיבות הציבורית של התביעה. מוצע כי שכ"ט עוה"ד המייצג את התובע בהליך זה ובתובענה יהיה בשיעור 25% משווי הפיצוי לחברי הקבוצה ובנוסף לו.

105. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובע, הוא התובע המייצג, אשר טרח בהגשת התביעה והתובענה, גמול מיוחד בשיעור 8.5% משווי הפיצוי שיפסק לחברי הקבוצה ובנוסף לו.

106. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעת בהוצאות תביעה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

אביעד אמזלג, עו"ד
ב"כ התובע

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי נצרת

שמות הצדדים: 1. ליאור מלכה באמצעות ב"כ אביעד אמזלג

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

מ.ח. מרכז המזון בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: אביעד אמזלג, עו"ד

כתובת: הרצל 30 בית שאן

תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר

זאת הודעה על:

☐ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל לקוחות המשיבה ב 7 השנים האחרונות שרכשו מוצרים ארוזים מראש אצל המשיבה וחוייבו בעד האריזה במחיר לק"ג; מועד הגשת הבקשה: ; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם החיוב בגין האריזה היה כדין; תמצית הבקשה לאישור התובענה: המשיבה נהגה לחייב את לקוחותיה גם בגין אריזת המוצר במוצרים יקרים שנמכרו לפי משקל; הסעד המבוקש: כספי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: 2,500,001 [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

☐ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

אביעד אמזלג, עו"ד
מס' רישיון 56576
ת.ד. 765 בית שאן

8/4/18

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

יפוי כח
בתביעה ייצוגית נגד מרכז המזון בע"מ

אני הח"מ

ליאור מלכה ת.ז. 060472552

ממנה בזה את **עוה"ד אביעד אמזלג מ.ר. 51676 מרח' הרצל 30, בית שאן** להיות באו(ת)-כוחי ולפעול עבורי בפני ערכאות ומוסדות ולשכות הוצאה לפועל לרבות משטרת ישראל ובכל הערעורים, ערעורים שכנגד, דיון מחדש, דיון נוסף, התנגדויות ו/או משפט חוזר בענין זה, עם זכות ורשות לחתום ולהגיש בשמי(נו), כל מיני תביעות, עתירות, בקשות, לרבות בקשות לבית המשפט הגבוה לצדק, הזמנות, התראות נוטריוניות, קובלנות פליליות, התנגדויות, כתבי הגנה, תביעות נגדיות, כתבי ערעור וערעור נגדי, בכל הדרגות עד הדרגה האחרונה ועד בכלל, ולהופיע בשמי(נו) לשם כך בפני כל בתי המשפט ו/או בתי דין ו/או טריבונלים שיפוטיים ו/או טריבונלים מעין שיפוטיים ו/או שופט חוקר ו/או וועדות בסמכות של וועדות חקירה ו/או משרדי ההוצאה לפועל ו/או כל בורר או בוררים ו/או מוסדות ממשלתיים ו/או עירוניים ו/או ציבוריים ו/או פרטיים; בא(י) כוחי(נו) הנ"ל יהיה(ו) רשאי(ים), לפי ראות עיניו(הם) בשמי(נו), להגן, להצטרף כצד שלישי, לצרף צדדים שלישיים, להשביע, לשמוע עדים, לקבל תצהירים ולהגשימם, להכחיש כתבים, חתימות וחותמות, להתפשר בענין הנ"ל על דעת עצמו(ם), לקזז, להפסיק לגמרי או זמנית את ההליך המשפטי או לוותר עליו, כולו או מקצתו, לנהל את הענין לפי ראות עיניו(הם), למסור את הענין לבוררות, למנות בורר, להזמין עדים, למנות מומחה(ים), לדרוש עיקולים זמניים וסופיים או אחרים, להגיש המרצות, להשיב לשאלות, ליתן פרטים נוספים ולבקשם, להגיש ולחתום על כתבי טענות, בקשות, קבלת כתבי בי-דין וכל מסמך משפטי אחר, לעשות את כל הפעולות ולנקוט בכל ההליכים לפי חוק ההוצאה לפועל והתקנות שהותקנו על פיו, לגבות ולקבל כספים המגיעים לי (לנו) או שיגיעו לי(לנו) בעתיד בקשר לנ"ל, לעשות כל דבר ולנקוט בכל הליך על פי חוק סדר הדין הפלילי ותקנותיו, תקנות סדר הדין האזרחי וכל תקנות סדרי דין בבתי משפט ובבתי דין ובטריבונלים שיפוטיים, לעיין בפרטיכלים, עדויות, מסמכים רפואיים ומסמכים כלשהם בבתי משפט, בטריבונלים שיפוטיים, ועדות חקירה, במשטרה, ובכל מוסד ו/או גוף ו/או אדם אחרים ולהעתיקם ו/או לצלמם, לעשות את כל אותן ההוצאות בקשר לענין הנ"ל שימצא(ו) לנכון ולמועיל בקשר לענין הנ"ל, והח"מ לא יערער(ו) על מעשיו(הם) של מורשי(נו) הנ"ל או מעשי ממלא(י) מקומו(ם) ו/או הבא מכוחו(ם) בתוקף יפוי כח והרשאה אלה, בדרך כלל הנניו(ו) מוסר(ים) בזה לבא(י) כוחי(נו) הנ"ל את כל הסמכויות הניתנות למסירה על פי החוק לבא כח בענין הנ"ל. בא(י) כח(י) הנ"ל יהיה(ו) מוסמך(ים) להתפשר בכל התיק ו/או לבטלו לפי שיקול דעתו(ם) בלבד ומבלי לקבל את הסכמתי(נו). לבא(י) כוחי(נו) תהיה הזכות לקזז מכל סכום כספי המגיע ושיגיע לי(נו), בהתאם לחשבונו(ם), לרבות הוצאות משפט שייפסקו לטובתי(נו), את שכר טרחתו(תם) והוצאותיו(הם) וכן לעכב תחת ידו(יהם) כל כסף המגיע ושיגיע לי(נו), כאמור וכן נירות, מסמכים ותעודות שלי(נו) ו/או המגיעים ושיגיעו לי(לנו) הנמצאים או שיימצאו תחת ידו(ידם), עד לסילוק כל תביעה או תביעות שלו(הם) כלפי(נו) מכל סוג שהוא. בא(י) כוחי(נו) יהיה(ו) רשאי(ם) להעביר יפוי כח זה, כולו או מקצתו, לעורך דין או עורכי דין, לפי ראות עיניו(הם) ומבלי לקבל את הסכמתי(נו) לפטרו(ם) מפעם לפעם ולמנות אחר(ים) תחתיו(ם).

ולראיה באתי על החתום, היום יום ראשון 08 אפריל 2018

חתימה: _____

הנני מאשר את החתימה הנ"ל, עו"ד: _____

אביעד אמזלג, עו"ד
מס' רשיון 51676
ת.ז. 038765176

USB

הועבר למזכירות